

Lekció: Zsid 11, 1-8. 20-22. 29-31. és Jak 2, 25-26

Textus: Józ 2, 1-21. 6, 22-23.25.

Kedves Testvéreim!

Adventi sorozatunkban Jézus nemzetségtáblázatából olyan alakokkal foglalkozunk, akik kicsit kilógnak a sorból, de akiktől mégis tanulhatunk. A múlt vasárnap Júda és Támár története állt előttünk, ma pedig Ráhábról olvastunk az Igében. Milyen érdekes, hogy a leíró még talán ismerte Ráhábot, látta őt, hiszen ezt írta a felolvasott szakasz végén: „...letelepedett Izraelben és ott él mind a mai napig.” A leíró számára Ráháb nem egy legenda, nem egy titokzatos, sötét alak, egy ismeretlen ember, hanem „az asszony a szomszéd utcából”. Története valódi, élete, csodálatos megmenekülése nap mint nap emlékeztet mindenkit Isten hatalmára és kegyelmére. Számunkra Ráháb a hit egyik példaképe. Így emlékezik meg róla a Zsidókhoz írt levél, sőt még Jakab is utal rá. Így még furcsább: Jézus nemzetségtáblázatában is olvasunk róla és még példakép is, pedig pogány, parázna és a történetben még hazugságon is kaphatjuk.

Engedjük közel a mai vasárnapon az Ő történetét, próbáljuk megismerni az Ő hitét, próbáljuk megérteni hitének próbáját és fedezzük fel, mi lett hitének jutalma!

Ráháb történetéről röviden

Röviden összefoglalom azt, mit lehet tudni Ráhábról, mi az a történet, ami róla szól?

- A történet kerete, hogy Isten Izrael népének adta az országot, nekik adta az ígéret földjét és Jerikó ostroma csak idő kérdése. A választott nép 40 évet vándorolt a pusztában és Isten most már elérkezettnek látja az időt, hogy nekik adja az Ígéret Földjét. Mindeközben az Ígéret Földje „megérett” az ítéletre és Isten igazságot szolgáltat az itt élők egy része felett. Így érkeznek a kémek Jerikóba, felderíteni a város állapotát.
- A történetből kiderül, hogy Isten tetteinek híre bénító rettegést hoz az országra. Bár 40 éve volt a Vörös-tengeri átkelés, mégis elevenen emlékszik rá mindenki. Az is egyértelmű, hogy már több katonai sikerrel büszkélkedhetnek a zsidók, és Isten megáldotta őket. Nyilvánvaló: ez a nép veszélyt jelent mindenkire. A félelem igazi oka: Isten cselekvésének a híre. Mintha az Ő Istenük valóban létezne és nem csak egy bálvány lenne.
- Ráháb egy jerikói parázna nő. Hogy mit jelent, hogy parázna? Nem részletezi a szerző – nem alkot ítéletet sem róla. Mindenesetre pogány származású és egy pogány városban él. Háza nyitva áll mindenki előtt. Nem véletlen, hogy ebbe a „nyilvános” házba érkeznek az izraeli kémek, hiszen itt nem keltettek feltűnést!
- Ráháb megmenti a történetben a kémek életét, ravasz módon eltereli az őket kereső helyiek figyelmét és egyességre lép a kémekkel a saját és családja életéért. Életet életért: megmenti a kémeket, ők megmentik majd őt.
- Azt olvassuk, hogy a kémek megtartják ígéretüket és valóban megkímélik Ráháb és családja életét Jerikó ostrománál.

1. Ráháb hite

Ha az Újszövetség Ráhábot a hit példaképének tartja és Jézus felmenői közt is megemlíti, akkor érdekes lehet számunkra a hite. Vizsgáljuk meg most közelebbről, milyen volt Ráháb hite?

- **I. Ráháb hite: TITOK.** Nagyon izgalmas kérdés az, hogyan lett Ráhábnak hite? Hogyan munkálta ezt ki Isten? Persze mondhatjuk, hogy nem is volt hite, csak érdekből mentette meg a kémeket, mert felismerte, hogy másként nem menekülhet meg... De ha ez így lenne, az Újszövetség nem említendő őt a hit példaképeként! Isten titokzatos munkájának eredménye: CSODA. Amit tudunk róla, hogy
 - Megelőzte egy előzetes tapasztalat: hallott Isten népéről, Isten munkájáról. Hallotta a híreket a megnyert csatákról.
 - Megszületett egy hitvallás: nem tudjuk, mikor és hogy, de elhangzik Ráháb szájából a hitvallása: „a ti Istenetek, az Úr az Isten fenn az égben és lenn a földön” Józ 2, 11
 - Vannak hitből fakadó cselekedetei: megmenti a kémeket, hitből dönt és kockáztatja az életét: ha kiderül, hogy kollaborál az ellenséggel, biztosan megölik őt is. Ha a kémek nem tartják be a szavukat, akkor is meghal és hiába bízott meg ezekben az idegekben...
- **II. Ráháb hite: REAKCIÓ.** Reakció a félelemre. Mondhatnánk azt is, hogy a félelemre való reakció: a félelem ellen! Isten tettei miatt mindenkiben nagy félelem támadt azon a vidéken. Egy nép, akinek az Istene erős, hiszen még Egyiptommal is elbánt és legyőzi az útjába kerülő népeket is. Jerikón és a környéken erő volt a félelem. Isten népének jelenlétére, a hadi erejére, sikereire a válasz: rettegés. Ez lehetett a jerikóiak alapérzése is: rettegés, félelem, szorongás... és ebben a kontextusban Ráháb szembenéz ezzel a félelemmel és meglátja a félelem kódén át Istent, aki ezekben az eseményekben cselekszik! Aki megismerhető és elérhető ebben a félelmetes helyzetben!
- **III. Ráháb hite: GONDOSKODÓ HIT!** A hitéből fakadó cselekedeteiben folyamatosan megjelenik a gondoskodás, a másokra való odafigyelés. Nem teszi őt magányossá, nem exkluzív, nem kirekesztő ez a hit. Gondoskodik a kémekről, a családjáról, a tágabb háza népéről is.

Csak nagyon röviden néztük meg most, milyen volt Ráháb hite, tegyük most egy röviden személyes reflexiót. Hogy érzed, van-e hited? Ha úgy érzed, nincs, az milyen? Hogy érint? Ha úgy érzed, van, akkor hogy jellemeznéd, milyen a te hited? Milyen utad, amin formálódott, mi hatott rá? Gondoljuk most át ezt egy kicsit!

Nekem nagyon felemelő érzés látni, mennyire sokfélék vagyunk, ahogy végignézek rajtatok, ezt látom. És öröm tölti el a szívemet! És ami még nagyobb öröm, hogy mégis valami összeköt minket: a hitvallás, és a közösség az, ami összekapcsol!

2. A hit próbája

Milyen szép lenne, ha Ráháb hite egyszerűen csak lett volna és nem lett volna számára semmilyen próbatétel, kihívás! De nem így történt. A történet ismeretében nézzük meg, mi volt Ráháb hitének a próbája?

- **I. BIZALOM.** A bizalom a hit szinonimája is. Bízni mindig kockázatos és nehéz is. Bízni kellett Istenben, akit igazán még nem is ismert talán. És bízni kellett a kémekben! Az egyetlen esélye volt ez: a bizalom! Istenben és az Ő embereiben! Semmi más nem volt Ráháb számára. A piros kötél, ami az ablakán lógott, erősíthette talán őt, hiszen egy jel volt. Emlékeztethette őt, hogy igen, megígérték, de az csak egy kötélrész volt! SEMMI! Lássuk meg, mennyire nagy kihívás: ráállni a semmire! Semmi konkrét, semmi biztos. Mert hogy (ha jobban belegondolunk) nincs is objektív biztonság az életben: senki sincs sosem teljes biztonságban- legfeljebb csak ott érzi magát... De Ráhábnak különösen nem volt más, mint a bizalom. És ez önmagában a hit próbája. Meg kell tanulni bízni. Istenben és egymásban- és végső soron magunkban is!
- **II. VÁRAKOZÁS.** A második próbatétel Ráháb számára a várakozás lehetett. Több nap telik el a kémek távozása után, hetek múlnak, nem tudjuk, pontosan mennyi idő. Várakozás napról napra. Aztán a 7 nap az ostrom alatt: mind-mind IDŐ! Nem történik gyorsabban, nem zajlik le hirtelen, hanem ki kell várni a végét, a szabadulást! És igazából egészen a végéig nem lehet tudni, mi lesz ebből: valóban megtartják-e ígéretüket a kémek? Vajon milyen lehetett Ráhábnak a várakozás...? Vajon tépelődött-e, hogy teljesítik az ígéretüket a kémek, vagy sem? Milyen lehetett ránézni Ráhábnak erre a piros fonalra minden nap? Lehet, hogy néha reménytelen, néha pedig elkeseredett?

DE MI TÖRTÉNIK A VÁRAKOZÁS ALATT? Nagyon izgalmas az, hogy miközben Ráháb dolga várni, ISTEN CSELEKSZIK! És bár ő nem lát bele, mi történik, de ezekben a napokban a nép átkel a Jordánon: megismétlődik a Vörös-tengerihez hasonló csodálatos átkelés újra! Megtörténik a körülmetélkedés, a páska ünnep, Isten készíti a népet az ígéret földjén való létre. Arról is olvasunk, hogy Józsué látja az Úr seregeinek vezérét: egy angyalt Jerikónál hatalmas erővel! Szent helynek nevezi az angyal ezt a helyet (Józs 5, 15). Isten cselekszik, elindul a harc Jerikó ellen- és Ráháb dolga ezalatt csak ennyi: VÁRNI. Nem lát bele a részletekbe, nem látja a másik oldalt, és nem érti az összefüggéseket.

- **III. HARC. Az ostrom.**
 - Ráháb hitének talán legintenzívebb próbája minden bizalmi krízis és végtelen várakozás ellenére is minden bizonnyal az ostrom volt. Ráháb háza a városfalnál állt: egészen közlőről, az ablakból szemlélhette az eseményeket. Milyen lehetett átélni azt, hogy kint kerülgeti a várost a sereg. Napokon keresztül némán.
 - „Maradj a házban!” – hangzott számára a parancs a kémektől. Milyen lehetett 7 napig a házban lenni a hozzátartozóival együtt. Tudta, hogy nem szabad kimenni, mert nincs élet a ház falain kívül és nincs megmaradás!
 - Milyen lehetett a harcnak az a része, mikor elkezdtek ledőlni a falak. Ráháb háza a városfalon volt! A napokig tartó előjáték után Ráháb látta és hallotta a pusztulást: leomlanak a falak- és eközben CSAK a hite tarthatta meg őt: „NEM A LÁTHATÓKRA NÉZÜNK!”
Leomlik a városfal (vagy legalább is nagy része). Lehet, hogy megrendült Ráháb háza is. Milyen jó, hogy nem tudta előre, hogy a falak le fognak omlani! Nem kellett tudnia róla- biztosan sokkal jobban félt volna végig!
De végül megmenekül, kimenekítik a legnagyobb veszedelem közepette.

Szeretném most megkérdezni tőled: számodra most mi a kihívás, miben éled meg, hogy bízni kell Istenben és ez a bizalom NAGYON nehéz? Miben kell várakoznod- amit esetleg nem értesz, miért van? És miért nem tudod közben a részleteket, a dolgok hátterét...? És miben élsz meg harcot, küzdelmet: magad körül és magadban?

A hitünk megpróbáltatik, és az üzenet röviden ennyi: TARTS KI!

Hittel ragadhatjuk meg az adventi evangéliumot:

- Jézus eljött a világba, Isten elküldte a megváltót és ez rám most hat! Ez a szeretet engem is elért és elér.
- És Jézus visszajön, király, úr, nem mindegy hogy élek, és a túlélésem, a megmaradásom egyetlen útja, ha hozzá tartozom!

3. A hit jutalma

Tudjátok, az a szép, hogy Isten kegyelme túlrad Ráháb életében is! Életben akart csak maradni, de ehelyett jövőt kap, népet kap, közösséget kap. Izraelben él: letelepedik, nem idegen többé. Férjet is kap: a Júda törzséből való Salmón elveszi feleségül. Új esélyt kap. Gyermekeket kap: Bóáz lesz a neve. Igen, az a Bóáz, aki Ruth férje lesz. Az ő dédunokájuk Dávid király. Ez az asszony, a pogány és parázna Ráháb Dávid üknagymamája és Jézus egyik felmenője is.

Isten kegyelmesen cselekszik az életében: nem a hite érdeméért, de hit által. Valóban példa az, ahogy él és ahogy kapaszkodik a hitébe a legnagyobb próbák közt is.

Adventi arcok, adventi kérdés: mit jelent hinni: valóságosan, itt és most, a jelenben? Nem a hited eddigi története, csak a korábbi megtapasztalások a kérdés- nem az, hogy miben reménykedsz, hogy egyszer majd mi lesz, hanem hogy itt és most mit jelent hinni, tudsz-e hinni? Jöjjünk most Isten elé, válasszuk Őt és kiáltunk hozzá: HISZEK URAM, LÉGY SEGÍTSÉGÜL AZ ÉN HITETLENSÉGEMBEN!

Ámen!

Thoma László